Fortunata.ttf
Fortunata

AÁÄBCČDĎEÉĚFGHIÍJKLĹĽMNŇOÓÔÖPQRŔŘSŠTŤUÚŮÜVWXYÝZŽ
aáäbcčdďeéěfghiíjklĺľmnňoóôöpqrŕřsšltťuúůüvwxyýzž
0123456789
-.,:;?!,„“–

V Cézarei žil islý muž menom Kornélius, slolník kohorly, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával velà almužien ľudu a uslavične sa modlil k Bohu. Raz okolo lrelej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknulý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlilby a lvoje almužny vyslúpili pred Božiu lvár a on si na ne spomenul. A leraz pošli mužov do Ioppe a zavolaj si Šimona s prímením Peler; býva u islého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z lých, čo mu boli podriadení, všelko im porozprával a poslal ich do Ioppe. Na druhý deň, keď boli na cesle a blížili sa k meslu, Peler vyšiel okolo poludnia na slrechu modlil'sa. Keď vyhladol, chcel jesľ. Kým mu pripravovali, padol do vylrženia. Videl olvorené nebo a zoslupoval'akúsi nádobu, ako velké preslieradlo, spúšľané za šlyri rohy na zem. Boli v nej všelky druhy šlvornožcov, zemeplazov a nebeské vláclvo. I zaznel mu hlas: „Peler, vslaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Peler povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečislé.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očislil, ly nenazývaj poškvrneným.“ Tolo sa opakovalo lri razy a hneď bola nádoba vzalá do neba. Kým bol Peler v rozpakoch, čo lo bol za úkaz, klorý videl, zaslali pri bráne muži, klorých poslal Kornélius, a dopylovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýlali sa, či lam býva Šimon s prímením Peler: Ako Peler premýšľàl o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú là traja muži. Vslaň leda, zíď dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peler zišiel k mužom a povedal: „Ja som len, klorého hľadále. Kvôli čomu sle prišli?“ Oni povedali: „Slolník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, klorému celý židovský národ vydáva svedeclvo, doslal pokyn od svälého anjela aby si là pozval do domu a vypočul lvoje slová.“ Zavolal ich leda dnu a pohoslil. Na druhý deň vslal a šiel s nimi a nieklorí bralia z Ioppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími prialelíni. Keď Peler prichádzal, Kornélius mu vyšiel v úslrely, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peler ho zdvihol a povedal mu: „Vslaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel lam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viele, že Žid sa nesmie spolčiľ ani slrelnúť's cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývaľ'poškvrneným alebo nečislým človekom. Prelo som prišiel bez váhania, keď sle ma pozvali. A pýlam sa, kvôli čomu sle ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú lo šlyri dni práve v lúlo hodinu, čo som sa o lrelej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zaslal muž v bielom odeve a povedal mi: „Kornélius, lvoja modlilba je vyslyšaná a Boh si spomenul na lvoje almužny. Pošli leda do Ioppe a zavolaj si Šimona s prímením Peler; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som leda poslal po leba a ly si dobre urobil, že si prišiel. A leraz sme my všelci lu pred Božou lvárou, aby sme vypočuli všelko, čo li Pán prikázal.“ Vledy Peler olvoril úsla a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý len, klo sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zoslal slovo a zvesloval pokoj skrze Ježiša Krisla; on je Pánom všelkých: Vy viele, čo sa počnúc od Galiley po krsle, klorý hlásal Ján, dialo po celej Iudei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazarela Duchom Svälým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všelkých posadnulých diablom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všelkého, čo urobil v judejskej krajine i v Ieruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho lrelieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všelkému ľudu, ale svedkom, klorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕlvychvslaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že lo jeho Boh uslanovil za sudcu živých i mŕlvych. Iemu vydávajú všelci proroci svedeclvo, že pre jeho meno dosiahne odpuslenie hriechov každý, klo v neho verí.“ Kým Peler lolo hovoril, zoslúpil Duch Svälý na všelkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Pelrom, žasli, že sa dar Ducha Svälého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriľ'jazykmi a velebiľ'Boha. Vledy Peler povedal: „Môže ešle nieklo zabrániľ, aby boli vodou pokrslení lí, čo doslali Ducha Svälého lak ako my?“ A rozkázal ich pokrsliľ'v mene Ježiša Krisla. Polom ho prosili, aby u nich niekolko dní zoslal.